

PÄÄTÖKSET

NEUVOSTON PÄÄTÖS 2013/768/YUTP,

annettu 16 päivänä joulukuuta 2013,

asekauppasopimuksen täytäntöönpanoa Euroopan turvallisuusstrategian puitteissa tukevista EU:n toimista

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 26 artiklan 2 kohdan ja 31 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) YK:n yleiskokous antoi 6 päivänä joulukuuta 2006 päätöslauselman 61/89 ”Kohti asekauppasopimusta: tavanomaisten aseiden tuontia, vientiä ja siirtoa koskevien yhteisten kansainvälisten normien vahvistaminen”. Sillä käynnistettiin asekauppasopimusta koskeva YK:n prosessi, jäljempänä ’asekauppasopimusprosessi’. YK:n yleiskokous antoi 2 päivänä joulukuuta 2009 päätöslauselman 64/48 ”Asekauppasopimus”, jolla se päätti kutsua vuonna 2012 koolle asekauppasopimusta käsittelevän YK:n konferenssin, jonka tehtävänä on laatia sellainen oikeudellisesti sitova väline, jossa annetaan tiukimmat mahdolliset yhteiset tavanomaisten aseiden siirtoa koskevat kansainväliset normit.
- (2) Koska heinäkuussa 2012 koolle kutsutussa asekauppasopimusta käsittelevässä YK:n konferenssissa ei pystytty asetussa määräajassa sopimaan päätöksiä kirjasta ja ottaen huomioon YK:n yleiskokouksessa 24 päivänä joulukuuta 2012 annetun päätöslauselman 67/234 A, maaliskuussa 2013 kutsuttiin koolle asekauppasopimusta käsittelevä lopullinen YK:n konferenssi. Konferenssissa laadittiin tasapainoinen ja laajapohjainen sopimus, josta ei kuitenkaan päästy yksimielisyyteen kolmen YK:n jäsenvaltion vastustuksen vuoksi. Seuraavaksi asia toimitettiin YK:n yleiskokouksen käsiteltäväksi, ja se hyväksyi asekauppasopimuksen, jäljempänä myös ’sopimus’, 2 päivänä huhtikuuta 2013 äänestämällä suurella enemmistöllä päätöslauselman A/RES/67/234 B puolesta. Sopimus avattiin allekirjoitettavaksi 3 päivänä kesäkuuta 2013, ja se tulee voimaan viidenkymmenen valtion ratifioitua sen. Kaikki unionin jäsenvaltiot ovat allekirjoittaneet sopimuksen.

- (3) Neuvosto on 11 päivänä joulukuuta 2006, 10 päivänä joulukuuta 2007, 12 päivänä heinäkuuta 2010 ja 25 päivänä kesäkuuta 2012 antamissaan päätelmissä ilmaissut olevansa vahvasti sitoutunut uuteen oikeudellisesti sitovaan kansainväliseen välineeseen. Välineellä on määrä vahvistaa tiukimmat mahdolliset yhteiset kansainväliset normit tavanomaisten aseiden laillisen kaupan sääntelemiseksi ja sen olisi koskettava kaikkia valtioita ja se voisi siten olla universaali.

- (4) Edistääkseen laajaa osallistumista asekauppasopimusprosessiin ja sen merkittävyyttä neuvosto on hyväksynyt päätöksen 2009/42/YUTP ⁽¹⁾ ja päätöksen 2010/336/YUTP ⁽²⁾, joilla tuetaan muun muassa alueellisten seminaarien sarjan järjestämistä ympäri maailmaa. Heinäkuussa 2012 järjestetyn tuloksettomman YK:n konferenssin jälkeen unionin jatkuvia toimia asekauppasopimuksen tukemiseksi täydennettiin neuvoston päätöksellä 2013/43/YUTP ⁽³⁾.

- (5) Ensisijaisena tavoitteena on nyt tukea sopimuksen aikaista voimaantuloa ja täysimääräistä täytäntöönpanoa. Asekauppasopimusprosessille alusta saakka antamansa varauksettoman tuen mukaisesti, unioni voi nyt merkitävällä tavalla edistää tämän tavoitteen saavuttamista erityisesti siten, että se pystyy hyödyntämään pitkää kokemustaan aseviennin valvontaan liittyvän avustus- ja tiedotustoiminnan rahoituksen alalla. Koska aseisiin ja kaksikäyttötutotteisiin liittyvät luvat ovat EU:ssa edelleen kansallisen vastuun piiriin kuuluvia alueita, unionin rahoittamissa avustus- ja tiedotusohjelmissä käytettävä aseviennin valvonnan asiantuntemus riippuu pitkälti jäsenvaltioista. Aseviennin valvontaan liittyvien unionin avustus- ja tiedotustoimien onnistumisen vuoksi on näin ollen ensisijaisen tärkeää, että jäsenvaltiot nimeävät asiantuntijoita tukemaan unionin ohjelmia.

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 2009/42/YUTP, tehty 19 päivänä tammikuuta 2009, EU:n toimien tukemisesta Euroopan turvallisuusstrategian puitteissa asekauppasopimukseen johtavan prosessin edistämiseksi kolmansissa maissa (EUVL L 17, 22.1.2009, s. 39).

⁽²⁾ Neuvoston päätös 2010/336/YUTP, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2010, asekauppasopimusta tukevista EU:n toimista Euroopan turvallisuusstrategian puitteissa (EUVL L 152, 18.6.2010, s. 14).

⁽³⁾ Neuvoston päätös 2013/43/YUTP, annettu 22 päivänä tammikuuta 2013, asekauppasopimusneuvotteluja tukevista Euroopan turvallisuusstrategian puitteissa toteutettavista unionin jatkotoimista (EUVL L 20, 23.1.2013, s. 53).

- (6) Unionin avustus- ja tiedostustoimet aseviennin valvonnan alalla on toteutettu neuvoston yhteisen toiminnan 2008/230/YUTP⁽¹⁾ sekä neuvoston päätösten 2009/1012/YUTP⁽²⁾ ja 2012/711/YUTP⁽³⁾ nojalla. Toteutetut toimet ovat koskeneet useita unionin lähinaapurustossa sijaitsevia kolmansia maita ja niiden tarkoituksena on ollut tehostaa niiden aseviennin valvontajärjestelmiä sekä parantaa vastuullisuutta ja avoimuutta.
- (7) Unioni on myös jo pitkään avustanut aseviennin valvonnan kaksikäyttötuotteiden alalla asetuksen (EY) N:o 1717/2006⁽⁴⁾ perusteella, jolla on perustettu vakausväline avustamaan kaksikäyttötuotteiden tehokkaan vientivalvonnan kehittämiseen ja täytäntöönpanoon liittyvän oikeudellisen kehityksen ja institutionaalisten valmiuksien kehittämisessä, mihin kuuluvat alueelliset yhteistyötoimenpiteet. Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvosto antoi 28 päivänä huhtikuuta 2004 päätöslauselman 1540 (2004), jäljempänä 'pätöslauselma 1540 (2004)', jossa annetaan toimeksianto joukkotuhoojaseisiin kuuluvien tuotteiden siirron tehokkaalle valvonnalle. Unioni on tukenut päätöslauselman 1540 (2004) täytäntöönpanoa erityisesti neuvoston yhteisellä toiminnalla 2006/419/YUTP⁽⁵⁾, neuvoston yhteisellä toiminnalla 2008/368/YUTP⁽⁶⁾ ja neuvoston päätöksellä 2013/391/YUTP⁽⁷⁾ ja päätöslauselman 1540 (2004) aseviennin valvonta -aspektin osalta kaksikäyttötuotteiden vientivalvonnan alan avustushajelmien kautta.
- (8) Aseviennin valvonnan alan erityisten avustustoimien lisäksi päätöslauselman 1540 (2004) täytäntöönpanoa varten ja kaksikäyttötuotteiden vientivalvonnan unionin avustushajelmien puitteissa kehitetyt tarkastukset parantavat kokonaisvalmiutta panna asekauppasopimus tehokkaasti täytäntöön, koska monissa tapauksissa kaksikäyttötuotteiden ja perinteisten aseiden vientivalvontaa koskevat lait, siihen sovellettavat hallinnolliset menettelyt ja siitä vastaavat virastot ovat päällekkäisiä. Kaksikäyttötuotteiden alan avustustoimilla tuetaan siis myös aseiden vientivalvontaan liittyviä valmiuksia. Näin ollen on välttämätöntä varmistaa, että kaksikäyttötuotteiden vientivalvonnan alalla toteutettavat toimet ja asekauppasopimuksen täytäntöönpanoa tukevat toimet koordinoitavat tarpeeksi keskenään.
- (9) Ottaen huomioon tarpeen koordinoita muilla asiaankuuluvilla aloilla annettavan aseviennin valvonnan avustustoimintaa, tällä päätöksellä tuettavilla toimilla pyritään vahvistamaan aseiden siirron valvontaa koskevia valmiuksia useissa edunsaajamaissa asekauppasopimuksen tehokkaan ja osaavan täytäntöönpanon tukemiseksi. Koska sopimuksen vaikuttavuus riippuu siitä, miten yleismaailmallinen se on ja miten laajalti siihen liitytään, myös tiedotustoimia ja tietoisuutta lisääviä toimia olisi tuettava myös asiaankuuluvien sidosryhmien ja muiden kolmansien maiden asekauppasopimukselle antaman tuen lisäämiseksi sekä sen täytäntöönpanoa koskevan kiinnostuksen edistämiseksi.
- (10) Neuvosto on valtuuttanut Saksan vientivalvontaviraston (Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle, jäljempänä 'BAFA') huolehtimaan päätösten 2009/1012/YUTP ja 2012/711/YUTP teknisestä täytäntöönpanosta. Se on onnistuneesti organisoinut kaikki neuvoston päätöksen 2009/1012/YUTP mukaiset toimet. BAFA on myös se virasto joka toteuttaa "vakautusvälineen" nojalla rahoitetut kaksikäyttötuotteiden vientivalvontaa koskevat hankkeet. Tätä taustaa vasten BAFAn valinta virastoksi, joka toteuttaa unionin toimia asekauppasopimuksen täytäntöönpanon tukemiseksi kolmansissa maissa, on perusteltua ottaen huomioon, että sillä on todistettavasti kokemusta, pätevyys ja tarvittava asiantuntemus, jotka ulottuvat asiaankuuluvien unionin vientivalvonnan toimien koko kirjoon sekä kaksikäyttötuotteiden että aseiden viennin valvonnan aloilla. BAFAn valinta helpottaa synergioiden tunnistamista kaksikäyttötuotteisiin ja aseisiin liittyvien viennin valvontatoimien välillä sen varmistamiseksi, että asekauppasopimukseen liittyvät avustustoimet täydentävät asianmukaisella tavalla kaksikäyttötuotteiden ja aseiden viennin valvontaan liittyvien nykyisten avustushajelmien puitteissa jo annettavaa apua,
- (1)¹ Neuvoston yhteinen toiminta 2008/230/YUTP, hyväksytty 17 päivänä maaliskuuta 2008, EU:n toimien tukemisesta aseviennin valvonnan sekä asevientä koskevien EU:n käytännönsäätöjen periaatteiden ja perusteiden edistämiseksi kolmansissa maissa (EUVL L 75, 18.3.2008, s. 81).
- (2)² Neuvoston päätös 2009/1012/YUTP, tehty 22 päivänä joulukuuta 2009, EU:n toimien tukemisesta aseviennin valvonnan sekä yhteisessä kannassa 2008/944/YUTP vahvistettujen periaatteiden ja perusteiden edistämiseksi kolmansissa maissa (EUVL L 348, 29.12.2009, s. 16).
- (3)³ Neuvoston päätös 2012/711/YUTP, annettu 19 päivänä marraskuuta 2012, tuesta unionin toimille aseviennin valvonnan sekä yhteisessä kannassa 2008/944/YUTP vahvistettujen periaatteiden ja perusteiden edistämiseksi kolmansissa maissa (EUVL L 321, 20.11.2012, s. 62).
- (4)⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1717/2006, annettu 15 päivänä marraskuuta 2006, vakautusvälineen perustamisesta (EUVL L 327, 24.11.2006, s. 1).
- (5)⁵ Neuvoston yhteinen toiminta 2006/419/YUTP, 12 päivästä kesäkuuta 2006, Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1540 (2004) täytäntöönpanon tukemisesta osana joukkotuhoojaseiden leviämisen vastaisen Euroopan unionin strategian täytäntöönpanoa (EUVL L 165, 17.6.2006, s. 30).
- (6)⁶ Neuvoston yhteinen toiminta 2008/368/YUTP, hyväksytty 14 päivänä toukokuuta 2008, Yhdistyneiden Kansakuntien päätöslauselman 1540 (2004) täytäntöönpanon tukemisesta osana joukkotuhoojaseiden leviämisen vastaisen EU:n strategian täytäntöönpanon puitteissa (EUVL L 127, 15.5.2008, s. 78).
- (7)⁷ Neuvoston päätös 2013/391/YUTP, annettu 22 päivänä heinäkuuta 2013, joukkotuhoojaseiden ja niiden maaliinsaattamisjärjestelmien leviämisen estämisestä annetun Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1540 (2004) käytännön täytäntöönpanon tukemisesta (EUVL L 198, 23.7.2013, s. 40).

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Unioni toteuttaa asekauppasopimuksen pikaisen voimaantulon ja täytäntöönpanon tueksi toimia, joilla on seuraavat tavoitteet:

- useiden pyynnön esittäneiden valtioiden tukeminen aseiden siirron valvontajärjestelmien tehostamisessa, jotta ne voivat panna asekauppasopimuksen täytäntöön;
- asiaankuuluvien kansallisten ja alueellisten viranomaisten sekä kansalaisyhteiskunnan sidosryhmien asekauppasopimusta koskevan tietoisuuden ja vastuullisuuden lisääminen kansallisella ja alueellisella tasolla, jotta ne olisivat edelleen mukana asekauppasopimuksen täytäntöönpanossa.

2. Edellä 1 kohdassa mainittujen tavoitteiden saavuttamiseksi unioni toteuttaa seuraavat hanketoimet:

- a) edunsaajamaiden avustaminen tarpeen mukaan laatimaan, päivittämään ja panemaan täytäntöön asiaan liittyviä lainsäädännöllisiä ja hallinnollisia toimenpiteitä, joiden tavoitteena on luoda asekauppasopimuksen vaatimusten mukainen tehokas aseiden siirron valvontajärjestelmä;
- b) edunsaajamaiden lupa- ja valvontaviranomaisten asiantuntemuksen ja valmiuksien parantaminen aseiden siirtoa koskevien tarkastusten asianmukaisen toteutuksen ja valvonnan varmistamiseksi erityisesti vaihtamalla parhaita käytäntöjä, tarjoamalla koulutusta ja antamalla mahdollisuuden käyttää asiaankuuluvia tietolähteitä;
- c) avoimuuden edistäminen kansainvälisessä asekaupassa asekauppasopimuksen avoimuutta koskevien vaatimusten pohjalta;
- d) asekauppasopimukseen liittyvän kestävän sitoutumisen edistäminen edunsaajamaissa osallistamalla asiaankuuluvat kansalliset ja alueelliset sidosryhmät, kuten kansalliset parlamentit, toimivaltaiset alueelliset organisaatiot ja kansalaisyhteiskunnan edustajat, joiden pitkän tähtäimen etuun kuuluu asekauppasopimuksen tehokkaan täytäntöönpanon valvonta;
- e) asekauppasopimusta kohtaan tunnettavan laajemman kiinnostuksen edistäminen houkuttelemalla sopimuksen maa-ilmanlaajuisen soveltamisen tukemiseksi mukaan maita, jotka eivät ole ryhtyneet minkäänlaisiin toimiin asekauppasopimuksen suhteen.

Liitteessä on yksityiskohtainen kuvaus tässä kohdassa mainituista hanketoimista.

2 artikla

1. Unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja, jäljempänä 'korkea edustaja', vastaa tämän päätöksen täytäntöönpanosta.

2. Edellä 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen hanketoimien teknisestä täytäntöönpanosta vastaa Saksan vientivalvontavirasto BAFA.

3. BAFA suorittaa tehtävänsä korkean edustajan alaisuudessa. Tätä tarkoitusta varten korkea edustaja sopii tarvittavista järjestelyistä BAFAn kanssa.

3 artikla

1. Rahoitusohje 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen hanketoimien toteuttamiseksi on 5 200 000 euroa. Koko hankkeen arvioitu kokonaisbudjetti on 6 445 000 euroa. Rahoitusohjeen ulkopuolelle jäävä osuus arvioidusta budjetista katetaan Saksan liittovaltion hallituksen osarahoituksella.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa vahvistetulla ohjeellisella määrällä rahoitettavia menoja hallinnoidaan unionin yleiseen talousarvioon sovellettavien menettelyjen ja sääntöjen mukaisesti.

3. Komissio valvoo, että 1 kohdassa tarkoitettuja menoja hallinnoidaan asianmukaisesti. Tätä varten se tekee BAFAn kanssa tukisopimuksen. Sopimuksessa määrätään, että BAFAn on varmistettava unionin osuuden näkyvyys sen suuruuden mukaisesti.

4. Komissio pyrkii tekemään 3 kohdassa tarkoitettujen tukisopimuksen mahdollisimman pian tämän päätöksen tultua voimaan. Se ilmoittaa neuvostolle prosessissa mahdollisesti ilmenevät vaikeudet ja tukisopimuksen tekopäivän.

4 artikla

1. Korkea edustaja tiedottaa neuvostolle tämän päätöksen täytäntöönpanosta BAFAn säännöllisesti laatimien raporttien perusteella. Raportteja käytetään neuvoston suorittaman arvioinnin perustana.

2. Komissio toimittaa tietoja 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen hanketoimien toteuttamisen rahoitusnäkökohdista.

5 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

Sen voimassaolo päättyy 36 kuukauden kuluttua 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun tukisopimuksen tekemisestä. Se päättyy kuitenkin 17 päivänä kesäkuuta 2014, jos tällaista tukisopimusta ei ole tehty ennen mainittua päivämäärää.

Tehty Brysselissä 16 päivänä joulukuuta 2013.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

C. ASHTON

LIITE

1 ARTIKLAN 2 KOHDASSA TARKOITETUT HANKETOIMET

1. YUTP-tuen tausta ja perustelut

Tämä päätös pohjautuu aikaisempiin neuvoston päätöksiin, joilla tuetaan asekauppasopimukseen johtavaa YK:n prosessia sekä edistetään vastuullisempien ja avoimempien aseviennin valvontajärjestelmien kehittämistä kolmansissa maissa ⁽¹⁾. YK:n yleiskokous hyväksyi sopimuksen 2 päivänä huhtikuuta 2013 ja se avattiin allekirjoitettavaksi 3 päivänä kesäkuuta 2013.

Sopimuksen nimenomaisena tavoitteena on ottaa käyttöön mahdollisimman tiukat yhteiset kansainväliset normit tavanomaisten aseiden kansainvälisen kaupan sääntelemiseksi tai sääntelyn parantamiseksi, tavanomaisten aseiden laittoman kaupan estämiseksi ja poistamiseksi ja niiden luvattoman välityksen välttämiseksi. Sen tarkoituksena on edistää kansainvälistä ja alueellista rauhaa, turvallisuutta ja vakautta; vähentää inhimillistä kärsimystä ja edistää sen osapuolina olevien valtioiden yhteistyötä, avoimuutta ja vastuullista toimintaa tavanomaisten aseiden kansainvälisessä kaupassa luottamuksen rakentamiseksi osapuolina olevien valtioiden välille. Sopimuksen tavoite ja tarkoitus sopivat siten yhteen ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa koskevan unionin kokonais-tavoitteen kanssa, joka on kirjattu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 21 artiklaan ja jota on tarkennettu Euroopan turvallisuusstrategiassa.

Sen jälkeen, kun asekauppasopimus oli hyväksytty YK:n yleiskokouksessa, unioni on määrittänyt sopimuksen kolme keskeistä haastetta, jotka ovat sen pikaisen voimaantulon ja tehokkaan täytäntöönpanon varmistaminen sekä pyrkiminen kohti sopimuksen maailmanlaajuisuutta. Koska näihin haasteisiin vastaaminen edellyttää keskeisesti aseviennin valvontaan liittyvää avustus- ja tiedotustoimintaa, nämä haasteet muodostavat tämän päätöksen keskeisen sisällön.

Aseviennin valvontaan liittyvän avustustoiminnan osalta päätöksessä säädetään useiden kohdennettujen avustusohjelmien kehittämisestä. Näiden puitteissa edunsaajamaita avustetaan yksilöllisellä ja pitkälle menevällä tavalla asekauppasopimuksen vaatimusten täyttämiseksi. Avustustoimintaa kehitetään edunsaajamaiden kanssa sovitettavan etenemissuunnitelman mukaisesti, jossa eritellään toiminnan painopisteet, varmistetaan paikallinen vastuunotto ja jossa tuodaan esiin sitoutuminen sopimuksen ratifioimiseen.

Kohdennettujen avustusohjelmien lisäksi tässä päätöksessä säädetään kertaluonteisista avustustoimista, joilla täydennetään kohdennettuja ohjelmia siten, että ne kohdennetaan muihin edunsaajamaihin, joiden tarpeet ovat rajoitettuja ja tarkasti yksilöityjä. Näiden kertaluonteisten avustustoimien avulla unioni pystyy vastaamaan avustuspyyntöihin joustavasti ja nopeasti.

Edunsaajamaiden aseiden siirron valvontaa koskevien ponnistelujen pitkän tähtäimen kestävyys tukemiseksi tässä päätöksessä pyritään osallistamaan sidosryhmiä, joita ovat kansalliset parlamentit, toimivaltaiset alueelliset organisaatiot ja kansalaisyhteiskunnan edustajat, joiden pitkän tähtäimen etuihin asekauppasopimuksen tehokkaan täytäntöönpanon valvonta kuuluu.

Asekauppasopimuksen maailmanlaajuistamista koskevan haasteen osalta päätös sisältää tiedotusta koskevan osion, jonka tavoitteena on saada mukaan kaikki asiaankuuluvat maat. Valitun toimintamallin mukaisesti pyritään tavoittamaan kyseiset maat sellaisten toimivaltaisten alueellisten organisaatioiden kautta, joihin nämä maat kuuluvat ja jotka harjoittavat aseiden siirtoon liittyvää toimintaa.

Näin ollen tämä päätös sisältää kattavan joukon avustus- ja tiedotustoimia, joilla vastataan asianmukaisesti näihin kolmeen esille tuotuun haasteeseen. Näihin haasteisiin vastaaminen on yhdensuuntainen asekauppasopimusta koskevan unionin ja sen jäsenvaltioiden pitkäaikaisen ja sitoutuneen tuen kanssa.

2. Yleiset tavoitteet

Tämän päätöksen keskeisenä tavoitteena on tukea useita valtioita niiden omasta pyynnöstä aseiden siirron valvontajärjestelmien tehostamisessa, jotta ne pystyvät panemaan asekauppasopimuksen tehokkaasti täytäntöön. Näissä puitteissa kehitettyjä avustustoimia on tarkoitus myöhemmin hyödyntää laajemmissa yhteyksissä asiaankuuluvien sidosryhmien kanssa ja muihin maihin suunnatussa tiedotustoiminnassa. Unionin toiminnan tarkoituksena on erityisesti

⁽¹⁾ Ks. päätös 2010/336/YUTP, päätös 2013/43/YUTP, päätös 2009/1012/YUTP, ja päätös 2012/711/YUTP.

- a) parantaa edunsaajamaiden valmiuksia aseiden siirron valvonnan alalla;
- b) edistää sellaisten sidosryhmien, kuten toimivaltaisten alueellisten järjestöjen, kansallisten parlamenttien ja kansallisyhteiskunnan edustajien, tietoisuutta ja vastuunottoa, jotka ovat kiinnostuneita pidemmällä aikavälillä sopimuksen täytäntöönpanon tehokkuudesta;
- c) tiedotustoiminta muissa maissa sopimuksen maailmanlaajuistamisen tukemiseksi.

3. Hanketoimien kuvaus

3.1 Asiantuntijapoolin luominen

3.1.1 Hankkeen tavoite

Asiantuntijapoolin luomisen tavoitteena on tarjota toteuttavalle virastolle tarkoin määritelty, pätevä ja luotettava lähde, jotta se voi asianmukaisesti vastata avustuspyyntöihin ja tukea toteutettavia avustustoimia. Poolin perustamisen on tarkoitus myös rohkaista jäsenvaltioiden vientivalvontavirastoja nimeämään asianmukaisia asiantuntijoita, koska heidän saatavilla olonsa ja osallistumisensa avustustoimiin on ensisijaisen tärkeää näiden toimien toteutettavuuden kannalta.

3.1.2 Hankkeen kuvaus

Toteuttava virasto perustaa asiantuntijapoolin. Asiantuntijat toteuttavat edunsaajamaille suunnitellut avustustoimet oman erikoisalansa sekä niiden tarpeiden mukaan, jotka edunsaajamaa on itse määrittänyt ja jotka on määritetty yhdessä sen kanssa.

Asiantuntijoita valitessaan toteuttavan viraston olisi varmistettava mahdollisimman laaja maantieteellinen edustavuus. Sen olisi voitava hyödyntää unionin muiden vientivalvontavirastojen sopivia ja käytettävissä olevia asiantuntijoita. Viraston olisi myös rohkaistava niiden maiden asiantuntijoiden osallistumista, jotka ovat viime aikoina onnistuneesti kehittäneet kansallisia aseiden siirron valvontajärjestelmiä, mukaan lukien ne, jotka on kehitetty saadun kansainvälisen tuen avulla.

Asiantuntijapooliin koottavan asiantuntemuksen olisi katettava kansallinen aseiden siirron valvontajärjestelmä koko kenttä (erityisesti oikeudelliset kysymykset, lupa-asiat, tulli/lainvalvonta, tietoisuus, syytteenpano/seuraamukset, raportointi/avoimuus).

3.2 Etenemissuunnitelman puitteissa toteutetut räätälöidyt kansalliset avustusohjelmat

3.2.1 Hankkeen tavoite

Kohdennettujen avustusohjelmien ja niihin liittyvien etenemissuunnitelmien tavoitteena on lisätä edunsaajamaiden valmiuksia täyttää asekauppasopimuksen vaatimukset kattavalla ja kestäväällä tavalla. Etenemissuunnitelma takaa edunsaajamaille ennustettavuuden sen osalta, mitä avustustoimissa on suunnitteilla, ja siinä kuvataan ne parannukset, joita edunsaajamaassa on aseiden siirron valvonnan valmiuksien osalta odotettavissa.

3.2.2 Hankkeen kuvaus

Kansallisia avustusohjelmia perustetaan enintään kahdelletoista edunsaajamaille. Päätöksen kahtena ensimmäisenä täytäntöönpanovuonna aloitetaan enintään kymmenen asekauppasopimuksen täytäntöönpanoa koskevaa avustusohjelmaa, jotta unionilla on mahdollisuus vastata myös myöhemmässä vaiheessa esitettäviin uusiin avustuspyyntöihin.

Kohdennetut avustusohjelmat olisi kehitettävä seuraavia vaiheita noudattaen:

- a) pyyntö asekauppasopimuksen täytäntöönpanoon liittyvän avustuksen saamiseksi (kolmas valtio esittää sen toteuttavalle virastolle). Pyyntöön olisi oltava mahdollisimman perusteltu ja parhaimmillaan siinä olisi eriteltävä ne alat, joilla apua halutaan saada. Pyyntöön esittävän maan olisi tarvittaessa mainittava myös muiden avuntarjoajien aikaisempi tai tämänhetkinen avustustoiminta sekä annettava tietoja asekauppasopimusta koskevasta kansallisesta täytäntöönpanostrategiastaan;

b) sen mukaan, miten pyyntöä on perusteltu, sekä 5.1 kohdassa esitettyjen perusteiden pohjalta korkea edustaja päättää pyynnön esittäneen maan tukikelpoisuudesta olemalla yhteydessä neuvoston tavanomaisten aseiden viennin työryhmään, jäljempänä "tavanomaisten aseiden viennin työryhmä", ja toteuttamaan virastoon;

c) jos apua koskeva pyyntö saa myönteisen vastaanoton, toteuttava virasto järjestää asiantuntijoiden arviointikäynnin. Toteuttavan viraston ja apua pyytäneen maan olisi järjestettävä käynti yhdessä ja sen osallistujiin olisi kuuluttava 3.1 kohdassa tarkoitetun asiantuntijapoolin käynnin vaatimusten kannalta parhaiten soveltuvia jäseniä.

Asiantuntijoiden arviointikäyntiä voidaan mahdollisuuksien mukaan valmistella kyselylomakkeiden käytöllä ja keräämällä saatavilla olevaa tietoa; käynti käsittää alustavan arvion avustusta pyytäneen maan tarpeista ja ensisijaisista tavoitteista. Ennen kaikkea sen avulla voidaan selvittää apua pyytäneelle maalle, mitä asekauppasopimuksen tehokas täytäntöönpano edellyttää, ja verrata näitä vaatimuksia maan olemassa oleviin aseiden siirron valvontavalmiuksiin. Tähän alustavaan asiantuntija-arviokäyntiin kerätään kaikki kyseisen alan kansalliset virastot ja sidosryhmät, ja siinä määritetään motivoituneimmat ja luotettavimmat paikalliset kumppanit.

d) toteuttava virasto laatii apua koskevan etenemissuunnitelman tämän asiantuntijoiden arviointikäynnin tulosten pohjalta. Etenemissuunnitelman laatiessaan toteuttava virasto ottaa huomioon muiden organisaatioiden mahdollisesti antaman, asekauppasopimukseen liittyvän avun. Jos apua pyytänyt maa on jo kehittänyt kansallisen täytäntöönpanostrategian asekauppasopimusta varten, toteuttava virasto varmistaa myös sen, että unionin apua koskeva etenemissuunnitelma on yhteensopiva kansallisen täytäntöönpanostrategian kanssa;

e) asiantuntijoiden arviointikäynnistä ja sen perusteella laaditusta apua koskevasta etenemissuunnitelmaluonnoksesta raportoidaan komissiolle tämän päätöksen 3 artiklassa säädetyn tavanomaisen rahoitusta ja sisältöä koskevan raportoinnin yhteydessä;

f) luonnos apua koskevaksi etenemissuunnitelmaksi toimitetaan myös edunsaajamaan hyväksyttäväksi. Etenemissuunnitelma räätälöidään edunsaajamaan tarpeisiin ja siinä määritetään avun ensisijaiset tavoitteet;

g) etenemissuunnitelma toteutetaan tarvittaessa asiantuntijapoolista valittujen asiantuntijoiden ottamalla mukaan muita sidosryhmiä.

Kyseessä olevan edunsaajamaan tarpeista riippuen etenemissuunnitelma laaditaan tavanomaisen viiden pilarin lähestymistavan mukaisesti, jota on perinteisesti sovellettu strategisen kaupan valvontaa koskevan tukitoimien yhteydessä (oikeudelliset kysymykset, lupa-asiat, tulli/lainvalvonta, tietoisuus, seuraamukset/syytteeseenpano). Näiden viiden perusalan lisäksi kiinnitetään erityistä huomiota raportointiin ja avoimuuteen.

Tukivälineisiin kuuluvat erityisesti oikeudelliset tarkastelut, koulutusseminaarit, työpajat, opintokäynnit sekä tietoverkko-pohjaisten välineiden ja tietolähteiden käyttö. Toteuttava virasto valitsee tukivälineet asiantuntijoiden arviointikäynnin aikana todettujen tarkasti määritettyjen tarpeiden ja ensisijaisien tavoitteiden sekä hyväksytyn etenemissuunnitelman pohjalta. Etenemissuunnitelmassa olisi selkeästi ilmoitettava ja perusteltava tukipyynnön toteuttamiseksi valitut välineet.

3.3 Yksittäiset kertaluonteiset avustustyöpajat

3.3.1 Hankkeen tavoite

Yksittäisten kertaluonteisten avustustyöpaikkojen tavoitteena on tehostaa aseiden siirron valvontavalmiuksia edunsaajamaisa, jotta asekauppasopimuksen vaatimukset voitaisiin täyttää kohdennetusti ja asianmukaisesti. Näiden kertaluonteisten avustustoimien ansiosta unioni voi vastata joustavasti ja nopeasti avustuspyyntöihin, joissa määritellään asekauppasopimuksen tehokkaaseen täytäntöönpanoon liittyvä erityistarve.

3.3.2 Hankkeen kuvaus

Yksittäisille edunsaajamaille järjestetään enintään kymmenen kaksipäiväistä työpajaa vastauksena kohdennettuihin avustuspyyntöihin ja kiinnostuksenilmaisuihin aseiden siirron vähintään yhden valvontajärjestelmän erityisalan edistämiseksi.

Työpajoissa annetaan rajallista yksilöllistä ja räätälöityä apua, ja niissä käsitellään pyynnön esittäneen maan toivomia erityiskysymyksiä, kuten siirron valvontaa koskevan lainsäädännön tarkistamista, parhaita raportointikäytäntöjä, asekauppasopimuksen riskinarviointikriteerien soveltamista koskevia tietolähteitä, loppukäyttöä koskevia tarkastuksia ja dokumentointia. Niitä järjestetään edunsaajamaissa, ja asiantuntemusta antavat 3.1 kohdassa tarkoitetun asiantuntijapoolin asiantuntijat.

Toteuttava virasto vastaa avustuspyyntöjen vastaanottamisesta ja raportoi niistä korkealle edustajalle, joka päättää tavanomaisten aseiden viennin työryhmää kuultuaan, miten niihin vastataan. Korkea edustaja ottaa arvioinnissa huomioon ennen kaikkea 5.1 kohdassa esitetyt perusteet, pyynnön täsmällisyyden ja sen, miten keskeinen ongelma tai keskeiset ongelmat on siinä yksilöity, sekä maantieteellisen tasapainon.

3.4 Mahdollisuus siirtää voimavaroja kohdennetuista avustushjelmista kertaluonteisiin avustustyöpajoihin

Jos 3.2 kohdassa tarkoitettujen varsinaisten kohdennettujen työpajojen enimmäismäärä ei täyty, 3.3 kohdassa tarkoitettujen työpajojen määrää voidaan lisätä enintään 20:een.

Korkea edustaja ja komissio tarkastelevat, olemalla yhteydessä tavanomaisten aseiden viennin työryhmään, kuuden kuukauden välein kohdennettujen avustushjelmien tilannetta arvioidakseen mahdollisuutta lisätä yksittäisten avustustyöpajojen määrää suhteessa siihen, missä määrin kohdennettuja avustushjelmia on jäänyt saattamatta päätökseen.

3.5 Asekauppasopimukseen liittyvän avustustoiminnan edunsaajamaiden konferenssi

3.5.1 Hankkeen tavoite

Konferenssin tavoitteena on edistää sellaisten asianomaisten sidosryhmien tietoisuutta ja vastuunottoa, jotka ovat kiinnostuneita pidemmällä aikavälillä sopimuksen täytäntöönpanon tehokkuudesta. Tällaisia ovat esimerkiksi toimivaltaiset alueelliset järjestöt, kansalliset parlamentit ja kansalaisyhteiskunnan edustajat.

3.5.2 Hankkeen kuvaus

Hanke toteutetaan järjestämällä tämän päätöksen täytäntöönpanon loppupuolella kaksipäiväinen konferenssi. Konferenssi kokoaa yhteen 3.2 kohdassa tarkoitettujen kohdennettujen avustushjelmien ja 3.3 kohdassa tarkoitettujen kertaluonteisten avustustoimien edunsaajamaiden asianomaisia edustajia.

Konferenssin avulla helpotetaan edunsaajamaiden kokemusten vaihtoa, annetaan tietoa niiden asekauppasopimusta koskevista kannoista sekä asekauppasopimuksen ratifioinnin ja täytäntöönpanon tilanteesta, ja se tarjoaa tilaisuuden tietojen vaihtoon kansallisten parlamenttien ja kansalaisyhteiskunnan edustajien kanssa.

Konferenssin osallistujien olisi sen vuoksi oltava

- edunsaajamaiden diplomaattikunnan ja armeijan tai puolustusalan edustajia, erityisesti viranomaisia, jotka vastaavat asekauppasopimusta koskevasta kansallisesta politiikasta,
- edunsaajamaiden teknisen alan edustajia ja lainvalvontaviranomaisia, erityisesti lupa- ja tulliviranomaisia sekä lainvalvonnasta vastaavia virkamiehiä,
- avun antamiseen osallistuvien kansallisten, alueellisten ja kansainvälisten järjestöjen edustajia ja sellaisten maiden edustajia, jotka ovat halukkaita tarjoamaan tai saamaan strategisen kaupan valvontaa koskevaa apua,
- asianomaisten valtioista riippumattomien järjestöjen, ajatushautomoiden, kansallisten parlamenttien ja teollisuuden edustajia.

Konferenssiin odotetaan osallistuvan enintään 80 osallistujaa. Korkea edustaja päättää konferenssin paikasta sekä kutsuttavien maiden ja järjestöjen lopullisesta luettelosta kuultuaan neuvoston tavanomaisten aseiden viennin työryhmää sekä toteuttavan viraston ehdotuksen pohjalta.

3.6 Alueelliset seminaarit

3.6.1 Hankkeen tavoite

Alueellisten seminaarien avulla voidaan saada muut maat tukemaan asekauppasopimuksen maailmanlaajuistamista. Niillä tuetaan myös kohdennettujen alueellisten järjestöjen tiiviimpää osallistumista asekauppasopimukseen ja lisätä niiden kiinnostusta asekauppasopimuksen tunnetuksi tekemiseen omissa jäsenvaltioissaan.

3.6.2 Hankkeen kuvaus

Hanke toteutetaan järjestämällä viisi kaksipäiväistä seminaaria, joissa keskitytään asekauppasopimuksen voimaantuloprosessin etenemiseen ja siihen liittyviin täytäntöönpanokysymyksiin.

Aseiden siirron valvontaa koskevien avustustoimien edunsaajamailla on seminaareissa mahdollisuus vaihtaa näkemyksiä ja kokemuksia sekä arvioida, miten apu liittyy niiden asianomaisessa alueellisessa järjestössä tehtävään työhön. Lisäksi niissä kiinnitetään erityistä huomiota seuraaviin seikkoihin:

- etelä-etelä-yhteistyöstä saadut kokemukset ja sen tarjoamat mahdollisuudet aseiden siirron valvontajärjestelmien käytön otossa ja kehittämisessä;
- asekauppasopimuksen ja muiden asiaa koskevien YK:n välineiden, etenkin pienaseiden ja kevyiden aseiden laittoman kaupan kaikkien osa-alueiden ehkäisemistä, torjumista ja poistamista koskevan YK:n toimintaohjelman täydentävyys.

Seminaareja järjestetään neuvoston päätöksen 18 ensimmäisen täytäntöönpanokuukauden aikana, ja ne on tarkoitettu seuraaville alueellisille järjestöille ja niiden jäsenvaltioille:

- Aasian ja Tyynenmeren alueen rauhan ja aseriisunnan Yhdistyneiden kansakuntien aluekeskus (UNRCPD),
- Afrikan rauhan ja aseriisunnan Yhdistyneiden kansakuntien aluekeskus (UNREC),
- Latinalaisen Amerikan ja Karibian alueen rauhan, aseriisunnan ja kehityksen Yhdistyneiden kansakuntien aluekeskus (UN-LiREC),
- Länsi-Afrikan valtioiden talousyhteisö (ECOWAS),
- Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestö (Etyj).

Seminaarit olisi mahdollisuuksien mukaan mieluummin järjestettävä kohdennetun avustusoelman edunsaajamaissa. Jos tämä ei ole mahdollista, korkean edustajan olisi päätettävä paikasta tavanomaisten aseiden viennin työryhmää kuultuaan.

Alueellisten seminaarien osallistujien olisi oltava

- a) alueen maiden diplomaattikunnan ja armeijan tai puolustusalan edustajia, erityisesti viranomaisia, jotka vastaavat asekauppasopimusta koskevasta kansallisesta politiikasta,
- b) alueen maiden teknisen alan edustajia ja lainvalvontaviranomaisia, erityisesti lupa- ja tulliviranomaisia ja lainvalvonnasta vastaavia virkamiehiä,

- c) kansainvälisten ja alueellisten järjestöjen edustajia, valtioista riippumattomien alueellisten järjestöjen edustajia sekä ajatushautomoiden, kansallisten parlamenttien ja paikallisen/alueellisen teollisuuden edustajia,
- d) aseiden siirron valvonnan näkökohtia käsitteleviä kansallisia ja kansainvälisiä teknisiä asiantuntijoita, myös unionin asiantuntijoita ja sen teollisuuden edustajia.

Kuhunkin seminaariin odotetaan osallistuvan enintään 70 osallistujaa.

4. Suhde muihin vientivalvontaan liittyviin avustustoimiin

4.1 Koordinointi muiden unionin vientivalvontaa koskevien avustustoimien kanssa

Niiden kokemusten perusteella, joita on saatu aiemmista ja parhaillaan käynnissä olevista toimista sekä kaksikäyttötut-
teiden että tavanomaisten aseiden vientivalvontaa koskevan avun alalla, olisi kolmansille maille tarkoitetun asekauppaso-
pimukseen liittyvän avun antamisessa pyrittävä mahdollisimman suureen synergiaan ja täydentävyyteen, jotta varmistee-
taan, että unionin toimet ovat mahdollisimman tehokkaita ja johdonmukaisia, ja että vältetään tarpeetonta päällekkäi-
syyttä.

4.2 Koordinointi muiden asiaankuuluvien avustustoimien kanssa

Toteuttavan viraston olisi kiinnitettävä erityistä huomiota myös asekauppasopimukseen liittyviin toimiin, joita toteutetaan
pienaseiden ja kevyiden aseiden laittoman kaupan kaikkien osa-alueiden ehkäisemistä, torjumista ja poistamista koskevan
YK:n toimintaohjelman, sen täytäntöönpanoa tukevan järjestelmän (PoA-ISS), YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman
1540 (2004) ja YK:n asekaupan sääntelyä koskevan yhteistyön tukivälineen (UN Trust Facility supporting Cooperation on
Arms Regulation, UNSCAR) puitteissa. Toteuttavan viraston olisi pidettävä tarvittaessa yhteyttä näihin avun tarjoajiin
toimien päällekkäisyyksien välttämiseksi sekä johdonmukaisuuden ja täydentävyyden maksimoimiseksi.

4.3 Vientivalvontaa koskevan etelä-etelä-yhteistyön tunnetuksi tekeminen asianomaisilla unionin välineillä

Hankkeella pyritään myös lisäämään tämän päätöksen nojalla apua saavien maiden tietoisuutta unionin välineistä, joilla
voidaan tukea vientivalvontaa koskevaa etelä-etelä-yhteistyötä. Tältä osin 3.2 ja 3.3 kohdassa tarkoitetuilla avustustoimilla
olisi annettava tietoa käytettävissä olevista välineistä, kuten EU:n CBRN-osaamiskeskus-aloitteesta, ja tehtävä niitä tunne-
tuiksi.

5. Edunsaajat

5.1 Asekauppasopimukseen liittyvien kohdennettujen avustusohjelmien ja kertaluonteisten avustustyöpajojen edunsaajat

Edellä 3.2 ja 3.3 kohdassa tarkoitettujen hanketoimien edunsaajat voivat olla valtioita, jotka pyytävät apua asekauppaso-
pimuksen täytäntöönpanoon ja jotka valitaan muun muassa seuraavin perustein:

- asekauppasopimuksen allekirjoittaminen sekä asekauppaa ja aseiden siirron valvontaa koskevien, kyseiseen maahan sovellettavien kansainvälisten välineiden täytäntöönpanon tilanne,
- avustustoimien onnistumisen todennäköisyys asekauppasopimuksen ratifiointia silmällä pitäen,
- kaksikäytön ja aseiden siirron valvonnan alalla mahdollisesti jo saadun tai suunnitellun avun arviointi,
- maan merkitys maailmanlaajuisen asekaupan kannalta,
- maan merkitys unionin turvallisuusetujen kannalta,
- julkisen kehitysavun kelpoisuusperusteiden täyttäminen.

5.2 Alueellisten seminaarien osallistajat

Alueellisiin seminaareihin voivat osallistua valtiot, jotka kuuluvat 3.6.2 kohdassa tarkoitettuihin alueellisiin järjestöihin tai niiden toiminnan piiriin.

Korkea edustaja valitsee lopullisesti kuhunkin seminaariin kutsuttavat maat ja osallistajat kuultuaan neuvoston tavanomaisten aseiden viennin työryhmää sekä toteuttavan viraston ehdotuksen pohjalta.

6. Täytäntöönpanosta vastaava elin

Tämän päätöksen täytäntöönpano uskotaan BAFAlle. BAFA toimii tarvittaessa yhteistyössä jäsenvaltioiden vientivalvon-
nasta vastaavien virastojen, asianomaisten alueellisten ja kansainvälisten järjestöjen, ajatushautomoiden, tutkimuslaitosten
ja valtioista riippumattomien järjestöjen kanssa.

BAFalla on runsaasti kokemusta aseiden siirron valvontaa koskevasta avustus- ja tiedotustoiminnasta. Se on saanut tätä
kokemusta kaikilta aseiden siirtojen strategisen valvonnan keskeisiltä aloilta käsitellessään kemiallisiin, biologisiin, säteilyyn
ja ydinaineisiin (CBRN) sekä kaksikäyttötuotteisiin ja aseisiin liittyviä kysymyksiä.

Aseiden siirron valvontaan liittyvän avustus- ja tiedotustoiminnan osalta BAFA on saattanut päätöksen 2009/1012/YUTP
täytäntöönpanon onnistuneesti päätökseen. BAFA vastaa nyt päätöksen 2012/711/YUTP täytäntöönpanosta. Viimeksi
mainittu päätös perustuu päätökseen 2009/1012/YUTP, ja sen tavoitteena on vahvistaa edunsaajamaiden aseviennin
valvontajärjestelmiä avoimuuden ja vastuullisuuden lisäämiseksi yhteisellä kannalla 2008/944/YTUP vahvistettujen unionin
puitteiden mukaisesti.

Kaksikäyttötuotteiden ja CBRN-tuotteiden osalta BAFA on vakautusvälineestä rahoitettavan, kaksikäyttötuotteiden venti-
valvontaa koskevan tämänhetkisen avustus- ja tiedotusohjelman toteutuksesta vastaava virasto, ja sille on tässä ominaisuus-
dessa karttunut perusteellista tietämystä tuon ohjelman piiriin kuuluvien maiden aseiden siirron valvontajärjestelmistä.
Tätä tietämystä syventää edelleen vakautusvälineen puitteissa tapahtuva, aseiden siirron valvontaan liittyvien sellaisten
hankkeiden, kuten CBRN-osaamiskeskus -aloitteen, vaihteellinen toteuttaminen, johon BAFA osallistuu.

Kaiken kaikkiaan BAFalla on ainutlaatuinen mahdollisuus tunnistaa sellaisten maiden aseiden siirron valvontajärjestelmien
vahvuudet ja heikkoudet, jotka saattaisivat olla tässä päätöksessä säädettyjen asekauppasopimuksen täytäntöönpanon
tukitoimien edunsaajia. Sillä on näin ollen erittäin hyvät edellytykset edistää edellä mainittujen erilaisten avustusohjelmien
välistä synergiaa ja välttää tarpeetonta päällekkäisyyttä.

Koska kaksikäyttötuotteiden vientivalvontaa koskevat lait ja hallinnolliset menettelyt sekä näiden sitä koskevien tarkas-
tusten toteutuksessa tarvittavat voimavarat sekä siitä vastaavat virastot ovat pitkälti samoja kuin tavanomaisten aseiden
vientivalvonnan alalla, asekauppasopimukseen liittyvän avustustoiminnan keskeisenä haasteena on ottaa huomioon kaksi-
käyttötuotteiden ja CBRN-riskien vähentämisen alalla jo annettava apu. BAFAn valitseminen auttaa varmistamaan, että
asekauppasopimukseen liittyvä apu täydentää asianmukaisesti niitä tukitoimenpiteitä, joita toteutetaan kaksikäyttötuotteita,
CBRN-riskien vähentämistä ja aseiden vientivalvontaa koskevien nykyisten avustusohjelmien puitteissa.

7. Unionin näkyvyys ja avustusmateriaalin saatavuus

Hankkeessa tuotetulla materiaalilla varmistetaan unionin näkyvyys ennen kaikkea neuvoston päätöksen 2012/711/YUTP
täytäntöönpanoa varten sovitun logon ja graafisen ulkoasun pohjalta.

Päätöksessä 2012/711/YUTP säädettyä ja parhaillaan kehitettävää verkkoportaalia tehdään tunnetuksi tässä päätöksessä
tarkoitettuja asekauppasopimukseen liittyviä avustustoimia silmällä pitäen.

Toteuttavan viraston olisi sen vuoksi sisällytettävä toteuttamiinsa asianomaisiin avustustoimiin tiedottamista verkkoportaalilla ja rohkaistava verkkoportaalin teknisten resurssien käyttöön ja sitä koskevaan tietojen hakuun. Sen olisi varmistettava unionin näkyvyys verkkoportaalin tunnetuksi tekemisessä.

8. Vaikutustenarviointi

Tämän päätöksen perusteella toteutettavien toimien vaikutusta olisi arvioitava teknisesti sen jälkeen, kun ne on saatettu päätökseen. Korkea edustaja laatii toteuttavan viraston toimittamien tietojen ja raporttien perusteella vaikutustenarvioinnin yhteistyössä tavanomaisten aseiden viennin työryhmän ja tarvittaessa edunsaajamaissa olevien unionin edustustojen sekä muiden asianomaisten sidosryhmien kanssa.

Kohdennetuista avustusohjelmista tukea saaneiden maiden osalta vaikutustenarvioinnissa olisi kiinnitettävä erityistä huomiota niiden maiden määrään, jotka ovat ratifioineet asekauppasopimuksen, ja niiden aseiden siirron valvontavalmiuksien kehittämiseen. Tällaisessa edunsaajamaiden aseiden siirron valvontavalmiuksien arvioinnissa olisi tarkasteltava ennen kaikkea asiaa koskevan kansallisen sääntelyn valmistelua ja hyväksymistä, kykyä raportoida aseiden viennistä ja tuonnista sekä aseiden siirron valvonnasta vastaavan hallinnon valtuuksia.

9. Raportointi

Toteuttava virasto laatii raportteja säännöllisesti ja aina kunkin toimen päätyttyä. Raportit olisi toimitettava korkealle edustajalle viimeistään kuuden viikon kuluttua asianomaisten toimien päättymisestä.
